

9. LUKU

SINUN JUMALASI HALLITSEE

Yhteenveto profeetallisista todistuksista, jotka osoittavat Immanuelin läsnäolon, ja että hänen valtakuntaansa perustetaan.

”Oi kuinka suloiset ovat evankeliumin saarnaajan jalat vuorilla, joka rauhaa julistaa, hyvää sanomaa saarnaa, autuuden ilmoittaa ja Siionille sanoo: ’Sinun Jumalasi on kuningas!’”
— Jes. 52:7

KAIKKIIN niihin todistuksiin nähden, joita tässä ja tämän teoksen edellisissä osissa jo on esitetty, ilmoitamme empimättä Herran suloiselle ja uskolliselle kansalle, hänen rakkaalle Siionillensa, tämän ihanan sanoman: ”Sinun Jumalasi hallitsee!” Seurakunnan usein toistettu rukous on tullut kuulluksi; Jumalan valtakunta on todella tullut. Maan nykyisten kuninkaitten päivinä, ennen kuin heidän herrautensa päättyy, rakennetaan sitä parhaillaan. Kristuksessa kuolleet ovat nyt jo nousseet ylös ja korotetut Herramme ja Päämme kanssa. Ja ”jalat”, ne Kristuksen ruumiin jäsenet, jotka vielä ovat jäljellä lihassa, saavat innostuksen henkeä tuolta kirkastetulta joukolta, joka jo on noussut Jumalan vuorelle (hänen valtakuntaansa), ja kuvastavat jossakin määrin ylenpalttista kirkkautta, niin kuin Mooses kuvasti, kun hän tuli alas Siinain vuorelta. Näiden sanansaattajien kasvot loistavat taivaallista riemua, joka täyttää heidän sydämensä ja vuotaa heidän huuliltansa, kun he puhelevat keskenään ja Herran kanssa ja lähtevät julistamaan jokaiselle kansalle (vuorelle) hyviä uutisia siitä, että Immanuelin hallitus on alkanut. Kuinka suloiset vuorilla ovat hänen jalkansa (Kristushenkilön jalat), jotka tuovat hyviä sanomia tuhatvuotispäivän riemusta ja rauhasta vakuuttaen Siionille, että Herramme hallitus on alkanut!

Nämä ovat ihmeellisiä totuuksia! Jumalan valtakuntaa perustetaan; Herra Jeesus ja ylösnousseet pyhät ovat jo täällä työskennellen suuressa elonkorjuutyössä, joiden kanssa mekin, tämän kunniakkaan ruumiin jäsenenä, ”hänen jalkoinaan”, vaikkakin vielä lihassa, saamme olla työtovereina, pasuunoiden hyvää sanomaa ihmisten keskuudessa ja ilmoittaa heille ihmeellisten ja vaikeiden tapahtumien merkityksen, joiden tapahtumien täytyy valmistaa tie ihanan vanhurskauden hallituksen alkamiselle.

Nämä ovat ne, joista profeetat edeltä käsin puhuivat sanoen: ”Herra tulee kymmentuhansine pyhineen;” ”Herra minun Jumalani on tuleva ja kaikki pyhät sinun kanssasi;” ”Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki pyhät enkelit [pyhät, hänen pyhät sanansaattajansa] hänen kanssaan;” ”Tulivirta [ankarien tuomioitten vertauskuva — ahdistuksen aika] virtaili ja kävi ulos hänen edestänsä; tuhannen tuhatta palveli häntä [ei ainoastaan hänen pyhänsä vaan monilukuiset muut olennot ja välikappaleet]; ja kymmenen tuhannen kymmenen tuhatta [koko ihmiskunta] seiso i hänen edessänsä. Oikeus asettui istumaan ja kirjat avattiin.” — Juuda 14; Sak. 14:5; Matt. 25:31; Dan. 7:10

Sellainen on nykyinen tila; suuri Tuomari on tullut — ei niin kuin ensimmäisessä tulemisessa alennetussa ruumiissa, uhriksi aiottuna, vaan voimansa täydellisyydessä,

henkiolentona, puettuna jumalallisen vallan kirkkaudella, Jehovan edustajana kukistaakseen kokonaan ja ainaiseksi pahan ja kaiken vääryyden ja asettaakseen ennalleen lunastusta suvusta kaikki ne, jotka tahtovat sopusointuun Jumalan kanssa, täydellisyyteen ja pysyvään elämään. Jumalan suunnitelma on nyt tullut näkyviin; me tulemme tilaisuuteen ymmärtämään sitä paremmin kuin koskaan ennen, Jumalan ilmestyksen kirjojen avaaminen on pian päättynyt. Maailman tuomio on jo alkamaisillaan nimikristikunnasta ja sen laitoksista, ja suuri työ, joka on alkanut maailmalle aavistamattomalla tavalla, tulee jatkumaan suureen täyttymiseen, josta Herra, apostolit ja profeetat ovat ennustaneet, kunnes koko maailma on johdettu katsomaan lävitse pistettyyn, Jumalan lähettämään Lunastajaan ja Vapahtajaan, niin kuin pyhät kauan ovat ”katsoneet Jeesukseen” heidän uskonsa alkajaan ja päättäjään. (Katso II osa, 5. luku.) Tilinteko eli tuomio, joka alkaa seurakunnasta, leviää pian ja käsittää kaikki elävät kansat; ja määrätyllä ajalla ja määrättyssä järjestyksessä tuodaan kaikkien kuolleitten valtavat joukot näyttämölle.

Valtakunnan kirkastettujen jäsenten suorittaessa tehtävää esiripun tuolla puolen järjestämällä nykyisten tapahtumien kulkua ja valmistamalla ihanaa hallitusta, on niillä, jotka ovat esiripun tällä puolen, myös tärkeä työ. Heidän tehtävänsä on koota valitut ja merkitä heidät oksiinsa (henkisesti) totuuden tiedolla (Ilm. 7:3); erottaa nisut lusteista nykyisen totuuden sirpillä; ja ilmoittaa Siionille tärkeä sanoma: ”Sinun Jumalasi hallitsee!” Tämä työ edistyy myös joutuisasti, ja kaikki merkityt uskolliset ovat vuorostaan ahkerassa toimessa merkitsemässä toisia; ja pian on suuri työ valmis — valitut kaikki koottuina ja kirkastettuina.

Kallis oli lupaus seurakunnan varhaisille jäsenille, että hän, jonka he näkivät menevän pois, todella tulisi takaisin; ja autuas on toivo ollut hänen ilmestymisestään koko aikakauden läpi koettelemuksissa olleille ja vainotuille uskollisille, jotka innokkaasti tarkastivat hänen tuloaan, kunnes nukkuivat toivossa saada herätä hänen kaltaisinaan; mutta vielä autuaammat ovat teidän silmänne, te meidän päiviemme pyhät; sillä teidän silmänne näkevät ja teidän korvanne kuulevat Israelin kauan odotetun Toivon läsnäolon merkit.

Kun nimi-Siionissa, niin kuin profeetta Jesaja ennusti, ne syntiset, jotka ovat unohtaneet tai jättäneet liittonsa Herran kanssa pitämättä, peljästyvät pimeitä pilviä, jotka peittävät hänen kasvojensa kirkkauden, ja ulkokullatut vapisevat, näkee totinen Siion uskon silmällä kuninkaan ihanuudessaan ja näkee maan, joka vielä on kaukana — viljan ja viinin maan, ihanan perinnön, johon tämä mahtava kuningas ja suuri Lunastaja on tullut johtamaan langennutta sukua — maan, jossa asukkaat eivät sano: ”Minä olen sairas; sillä kansa, joka siellä asuu, on kansa, joka on saanut synnit anteeksi. — Jes. 33:14,17,24

Tämän ihanan maan, tämän ennalleenasetetun paratiisin, näemme me nyt selvästi tuhannen vuoden tuolla puolen; ja ilolla ja riemulla, Moosesta suuremman profeetan johdolla, joka nyt jo on keskellämme, johdetaan lunastettujen riemuitsevat joukot pyhyyden suurenmoista yleistä tietä tätä suloista maata kohti lepoon synnistä, kuolemasta ja kaikesta pahasta.

”Soittakaa kiitosta Herralle, te hänen pyhänsä ja kiittäkää hänen pyhää muistoansa! Sillä hänen vihansa [jonka täytyy välttämättömästi ilmetä suuren hädän aikana, joka pian valtaa maailman] viipyy silmänräpäyksen, hänen armonsa koko elämän ajan; ehtoolla on

itku, mutta aamulla ilo.” Ja kohta on kuritettu ja kääntynyt maailma käsittävä ylistyksen sävelet ja laulava: ”Sinä muutit minun murheeni iloksi minulle, riisuit päältäni murhepu-kuni, vyötit minut riemulla, että kunniani veisaisi sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. Herra Jumalani, sinua minä kiitän iankaikkisesti!” — Ps. 30:5,6,12,13

Johtakaa nyt mieleenne hyvin perustellut askeleet ”vahvassa profeetallisessa sanassa”, jonka kautta me olemme tulleet tähän sydäntä ilahduttavaan ja sielua virkistävään tietoon. Takanamme ovat kaikki profeetalliset rajapylväät, jotka osoittavat tähän ihmeellisiin aikaloihin koko maailman historiassa. Ne ovat osoittaneet meille, että me vuodesta 1873 olemme eläneet seitsemännessä vuosituhannessa, että pakanain herraus, ”pakanain ajat” päättyvät vuonna 1914, ja että hänen tulonsa, jolla on oikeus valtaan, tapahtui 1874. Ne ovat osoittaneet meille, että näitten pakanallisten kuninkaitten päivinä, ennen kuin heidän sallittu herrautensa päättyy, taivaan Jumala asettaa valtakunnan, ja että se valtakunta on todella edistynyt vuodesta 1878 alkaen, että ylösnousemisen aika kaikille Kristuksessa kuolleille silloin oli tullut, ja että sen tähden, tästä vuosiluvusta alkaen, ei ainoastaan Herramme ja Päämme ole näkymättömänä läsnä maailmassa, vaan että kaikki nämä pyhät sanansaattajat ovat myös hänen kanssansa. Ja huomatkaa vielä, että tämä, Kristuksessa kuolleiden ylösnousemisen vuosiluku vastaa ruumiin, pään ylösnousemisen vuosilukua. Meidän Herramme ylösnousemus tapahtui kolme ja puoli vuotta hänen tulonsa jälkeen Messiaana, vuonna 29 jKr.; ja hänen ruumiinsa, seurakunnan ylösnousemiselle näimme ajan tulleen vuonna 1878, kolme ja puoli vuotta hänen toisen tulemisensa jälkeen, lokakuussa 1874.

Ennustus on myös ilmaissut hänen toisen tulemisensa tavan niin, ettemme, vaikka hän on läsnä, voi odottaa näkevämmä häntä eikä ylösnousseita pyhiäkään, jotka nyt ovat hänen kaltaisiaan, paitsi uskon silmällä — uskomalla ”vahvaan profeetalliseen sanaan;” kuitenkin olemme oppineet tietämään, että ne, jotka muodostavat ”Kristuksen jalat”, tulevat myös pian muutettaviksi samankaltaiseen ihanuuteen. He ovat silloin henkiolentoja, hänen, Kristuksen, kaltaisia, ja ylösnousseitten pyhien kaltaisia, jotka nyt ovat hänen kanssaan, ja tulevat aikanaan näkemään hänet sellaisena kuin hän on. (1 Joh. 3:2) Me olemme myös nähneet, että Elian tuleminen, josta ennakoita on puhuttu ja ennustetun Synnin ihmisen tuleminen, jotka kävisivät hänen tulemisensa edellä, ovat tapahtuneita asioita.

Me olemme myös huomanneet viitoitetut vuosiluvut, joihin profeetta Daniel kiinnittää huomion. 2300 päivää osoittavat v. 1846 siksi ajaksi, jolloin Jumalan pyhäkön piti olla puhdistettu paavikunnan saastuttavista eksytyksistä ja periaatteista; ja me olemme huomanneet, että puhdistus silloin oli täytetty. Olemme huomanneet 1260 päivän, eli ajan ja kahden ajan ja puolen ajan täyttymisen, jona aikana paavikunnalla oli valta vainota, ja niin ikään olemme huomanneet lopun ajan alkaneen v. 1799. Me olemme nähneet, kuinka 1290 päivää merkitsi ennustuksen salaisuuksien ymmärtämisen alkamista vuonna 1829, joka saavutti huippunsa suuressa liikkeessä 1844, joka on tunnettu toisen adventtiliikkeen nimellä, jolloin, Herran ennustuksen mukaisesti, viisaat neitseet menevät Ylkää vastaan, kolmekymmentä vuotta ennen hänen todellista tulemistaan. Me olemme nähneet ennakoita mainitun viipymisen täyttymisen; ja viisitoista vuotta on keskiyönhuuto: ”Katso Ylkä!” kuulunut. Me olemme erityisellä mieltymyksellä huomanneet 1335

päivän osoittavan v. 1874 Herramme palaamisen vuosiluvuksi; ja me olemme siitä ajasta asti saaneet kokea juuri tuota luvattua autuutta — Jumalan suunnitelman ihmeellisten salaisuuksien selvemmän ilmitulemisen kautta.

Sitten olemme myös nähneet suuren elonkorjuutyön määrättyinä aikanaan ja määrättyssä järjestyksessä alkaen syksyllä vuonna 1874, tapahtuvan asteettain ja hiljaa, mutta nopeasti. Olemme huomanneet lusteen sitomisen lyhteisiin, ja nisun kokoamisen. Ja mikä siunaus ja ilo tuleekaan meille varmuudesta, että kevästä 1878 alkaen, jolloin Kuningas otti suuren valtansa ja alkoi hallituksensa herättämällä ne, jotka nukkuivat Jeesuksessa, ei hänen jäsenilleen olekaan enää tarpeellista ”nukkua” ja odottaa kirkkautta, vaan että jokaiselle on se silmänräpäys, jolloin hän on päättänyt juoksunsa kuolemassa, riemullisen muuttumisen silmänräpäys, muuttuminen Jumalan luonnon ja täydellisyyskaltaisuuteen. Todella, ”autuaita ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästälähin.” He saavat levätä vaivoistaan, mutta heidän työnsä seuraavat heitä, sillä työ esiripun tuolla puolen on samaa työtä, jota kaikki voittajat toimittavat esiripun tällä puolen; paitsi että niille, jotka ovat menneet Jumalan luonnon kirkkauteen, ei työ enää ole vaivaloista, eikä se enää maksa väsyttävää uhrausta.

Tämän kaiken ohella näemme Jumalan suosion alkavan palaamisen luonnolliselle Israelille jo näyttäytyvän sen kautta, että heidän sokeutensa alkaa poistua ja heidän ennakkoluulonsa Kristusta Jeesusta kohtaan alkaa hävitä, sen kautta, että lupauksen maa avautuu heille ja heidät karkotetaan muista maista, ja myös sen kautta, että Palestiinan entinen hedelmällisyys alkaa palautua. Nämä ulkonaiset merkit yksistään, lukuun ottamatta kaikkia profeetallisia vuosilukuja ja aikoja, olisivat jo itsessään vahvoja todistuksia siitä, että elämme sen ajan lopussa, joka on määrätty seurakunnan eli valtakuntaluokan valitsemista varten Raamatun varmasti vakuuttaessa, että heidän sokeutensa ja hyljätty asemansa tulisi kestämään ainoastaan niin kauan, kun Kristuksen ruumiin jäsenet ovat valitut.

Seisten siten tänä myöhäisenä hetkenä lopun ajassa ja kumminkin jo keskellä aikakauden elonkorjuuta, ja odottaen kaikkien vaikeasti selitettävien kysymysten ratkaisua, jotka nousevat tänä kuumeen tapaisena aikana, lähimmän kahdenkymmenenkolmen lyhyen vuoden jaksona, kuinka vakavat ja syvät ovatkaan niiden tunteet, jotka uskovat vahvaan profeetalliseen sanaan. Tärkeät ja pulmalliset kysymykset, jotka nousevat huippuunsa suurena hädän aikana, josta Daniel ennakolta varoittaa meitä, täyttävät nykyään suuren yleisön mielet ja lähenevät pian kauheata ratkaisuaan. Mutta ”koston päivän” suuren ratkaisun, samoin kuin kansojen yli tulevan ”vihan” tutkistelemineen on meidän jätettävä seuraavaan osaan, koska aihe on liian laaja ja tärkeäarvoinen nykyisen tilamme laajuuteen nähden. Mutta iloitkaamme siitä, että hädän ajan tuolla puolen, ja aina Kristuksen hallituksen hyödyllisen koulun tuolla puolen, näemme ihanan levon maan, lunastetun ja ennalleenasetetun suvun autuaan ja iankaikkisen perinnön.

Todella, nämä ovat ihmeellisiä aikoja, ja kumminkin, harvat panevat arvoa vahvaan profeetalliseen sanaan; ja niin muodoin katsovat useimmat tulevaisuutta ainoastaan nykyisten tapahtumien kannalta. Ihmiset näkevät äkkiä kokoontuvat pilvet, mutta eivät muualta kuin Raamatusta saata tietää mitään niiden hopeareunasta.

Niin, kallis Lunastaja ja Herra, me tunnemme sinun rakkaan läsnäolosi ja iloitemme todistuksista sinun armollisen valtakuntasi perustamisen suhteen tänä meidän päivänämme. Meidän sydämemme tulvivat kiitollisuutta, kun me näemme jumalallisen todistuksen yhtyvät säteet – laista, profeetoista, apostoleista ja sinun omista tähän asti hämäristä lausunnoistasi, ja Egyptin ihmeellisen ”Todistajankin” kauan kätkeyistä salaisuuksista – nyt koottuna kirkkaaseen polttopisteeseen osoittaen sinun uskovaisille seuraajillesi, että ihana päivä pian on koittava, vaikka pilvet ja synkkä pimeys vielä varjostavat sinun ihanuuttasi kaikkien silmiltä, paitsi sinun kihlattujesi uskonsilmiltä. Tämän säteilevän polttopisteen valossa kimaltelee nyt sinun kalliista totuuksistasi jalokivi toisensa jälkeen ennen tuntemattomalla loistolla ja kaikki ne kuvastavat sinun herrautesi läsnäoloa.

”Riemuitkaa Herrassa ja iloitkaa te vanhurskaat ja ylistäkää hänen pyhää nimeänsä.”
”Kaikki kansat paukuttakaa käsiänne ja riemuitkaa Jumalalle ilohuudolla! Sillä Herra on kaikkein Korkein, ja suuri Kuningas yli koko maan!”